

بررسی تغییرات در ریخت‌شناسی و خواص مکانیکی کامپوزیت‌های پلی‌پروپیلن - تالک با افزودن ضایعات پوشش پودری اپوکسی - پلی‌استر

مرتضی احسانی^{۱*}، یوسف جهانی^۲

۱- دانشیار، گروه لاستیک، پژوهشکده فرآیند، پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی ایران، صندوق پستی: ۱۴۹۶۵/۱۱۵

۲- استادیار، گروه پلاستیک، پژوهشکده فرآیند، پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی ایران، صندوق پستی: ۱۴۹۶۵/۱۱۵

تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۵/۲۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۸/۸/۱۱ در دسترس به صورت الکترونیکی از: ۱۳۸۸/۱۲/۲۰

چکیده

در این مطالعه اصلاح و اکتشاف کامپوزیت‌های پروپیلن - تالک با استفاده از ضایعات پوشش پودری اپوکسی - پلی‌استر در یک اکسترودر دو مارپیچه انجام و خواص مکانیکی و ریخت‌شناسی آنها مورد بررسی قرار گرفته است. مطالعه ریخت‌شناسی نشان می‌دهد که ضایعات پودری موجب بهبود پخش ذرات تالک در بستر پلی‌پروپیلن شده و موجب تسهیل در جهت‌گیری ذرات تالک در جهت جربان قالب‌گیری می‌شود. نمونه عاری از اپوکسی - پلی‌استر با افزایش زمان فرسودگی کاهش خواص شدیدی دارد که با افزودن اپوکسی - پلی‌استر موجود در ضایعات پوشش پودری این خواص به میزان بسیار کمتری افت نشان داده و در نمونه پلی‌پروپیلن حاوی ۲۰٪ تالک با افزودن ۲۰٪ ضایعات، کامپوزیت تقریباً در مقابل فرسودگی حرارتی مقاوم شده است. بهبود مقاومت خواص مکانیکی در کامپوزیت‌ها در برابر اثرات فرسودگی می‌تواند ناشی از چسبندگی رزین‌های پلی‌استر و اپوکسی موجود در ضایعات بر روی تالک باشد که این مسئله با توجه به وجود ناخالصی‌های فلزی در پرکننده‌های معدنی که موجب تسریع فرسودگی حرارتی پلیمرها می‌شود، قابل توجیه است. پخت رزین‌های اپوکسی - پلی‌استر موجود در ضایعات پوشش پودری موجب تمرکز تنش و درنتیجه تضعیف خواص مکانیکی نظیر ضریب پذیری می‌شود. واژه‌های کلیدی: ضایعات پوشش پودری، رزین اپوکسی - پلی‌پروپیلن.

Investigating the Variations in Morphological and Mechanical Properties of PP-Talc Composites by Incorporation of Epoxy-Polyester Powder Coating

M. Ehsani^{1*}, Y. Jahani²

¹ Department of Rubber, Faculty of Processing, Iran Polymers and Petrochemicals Institute, P.O. Box 14965/115, Tehran, Iran

² Department of Plastics, Faculty of Processing, Iran Polymers and Petrochemicals Institute, P.O. Box 14965/115, Tehran, Iran

Abstract

In this study reactive modification of polypropylene (PP) and talc composites by powder coating waste (PCW) on a co-rotating twin screw extruder was studied and morphology and mechanical properties were evaluated. The morphological study of the composites showed that the use of powder coating waste improved the dispersion of talc in PP and leads to orientation of talc plates in the flow direction of the injection mold. The PP-talc composite shows high loss of mechanical properties with thermal aging in comparison with PP-talc composites which have powder coating waste (PCW). PP + Talc (20%) + PCW (20%) sample shows good resistance against to thermal aging. The improvement of thermal stability of PP-Talc- PCW composites can be the result of adhering of epoxy-polyester resin of powder coating waste on talc plates and also to metals impurities. The cured epoxy -polyester resin particles were played the role of stress concentrators and decreased mechanical properties such as impact strength. J. Color Sci. Tech. 3(2010),223-232 © Institute for Color Science and Technology.

Keywords: Powder coating wastes, Epoxy-polyester resin, Polypropylene.

۷۰°C کاربری داشته و از این رو باستی دارای مقاومت حرارتی خوبی باشند [۸]. در اغلب صنایع پلیپروپیلن به صورت کامپوزیت‌های پر شده مورد استفاده قرار می‌گیرد که این مسأله موجب افزایش مقاومت حرارتی و خواص مکانیکی - فیزیکی در مقایسه با شکل پرنشده آن می‌گردد [۱۱-۱۲]. افزودن پرکننده به ماتریس پلیمر راه حلی سریع و ارزان برای اصلاح خواص پلیمر می‌باشد. پرکننده‌های معدنی نظری کربنات کلسیم، تالک، میکا، سیلیکا، اکسید روی، شیشه، الیاف کربن اغلب در ماتریس پلیپروپیلن مورد استفاده قرار می‌گیرند [۱۳-۱۴]. یکی از مشکلات کامپوزیت‌های پلیپروپیلن تخریب‌های حرارتی آنها در حین فرآیند و همچنین در موقع مصرف می‌باشد. برای کاهش این معرض و همچنین افزایش پایداری حرارتی این ترکیبات معمولاً از آنتی اکسیدانت‌هایی نظری Irganox 1010 استفاده می‌کنند. علاوه بر مصرف این ماده تجربه نشان می‌دهد که استفاده از رزین اپوکسی در آمیزه‌های پلیپروپیلن به عنوان پایدار کننده کمکی^۱ می‌تواند یک اثر هم‌افزایی با آنتی اکسیدان در ترکیب ایجاد کرده و پایداری حرارتی را به طور چشمگیری افزایش دهد. نتایج حاصل از این مقاله نشان می‌دهد که استفاده از ضایعات پوشش‌های پودری (PCW) این امکان را فراهم می‌کند که پایداری حرارتی قطعات افزایش یابد. رزین اپوکسی و پلی‌استر موجود در ضایعات پوشش پودری یک رزین قطبی و دارای عوامل قطبی اپوکسیدی و کربوکسیلیک است. از طرف دیگر مواد معدنی نیز دارای سطوح معنی هستند که قابلیت جذب عوامل قطبی اپوکسیدی کربوکسیلیک را خواهند داشت. جذب این عوامل موجود در رزین باعث ایجاد لایه‌ای در سطح پرکننده می‌شود و شکل هندسی پرکننده را دستخوش تغییر نموده و تغییر ساختار هندسی درزات باعث تأثیر شدید بر رفتار رئولوژیکی مخلوط در حالت مذاب می‌شود که اثرات بسیار مطلوبی را در فرآیندهای شکل‌دهی و حرارتی به دنبال خود خواهد داشت.

۲-بخش تجربی

۲-۱-مواد

نوع مواد مصرفی و محل تأمین آنها در جدول ۱ و خواص اندازه‌گیری پلیپروپیلن مصرفی در این تحقیق در جدول ۲ آورده شده است.

1- Co-stabilizer

جدول ۱: مواد مورد مصرف.

مواد	نوع و مشخصه	شرکت سازنده
پلیپروپیلن - هموپلیمر	Cetec-J801R	Hyundai
تالک	1445	Luzenac
ضد اکسیده	Iragonox 1010	Ciba
ضایعات رنگ پودری	اپوکسی - پلی‌استر	استار

۱- مقدمه
تولید و استفاده از پوشش‌های پودری در چند سال اخیر رشد فرایندهای داشته است. در خلال تولید و مصرف این نوع پوشش‌ها مقادیر قابل توجهی ضایعات ایجاد می‌شود که تلاش‌های فراوانی برای مصرف مجدد و یا بازیافت آنها در حال انجام است [۱]. اصولاً در ترکیب پوشش‌های پودری از رزین‌های اپوکسی، پلی‌استر و مواد معدنی نظری اکسید تیتان، کربنات کلسیم و سولفات باریم به همراه برخی مواد افزودنی استفاده می‌شود. پوشش‌های پودری شامل رنگدانه‌ها و افزوده‌های پخش شده در یک بایندر تشکیل دهنده فیلم (رزین و عامل پخت) می‌باشند که به صورت پودرهای ریز تولید می‌شوند. چنین پودرهایی با یک تفنگ الکترواستاتیک بر روی سطوح موردنظر پاشش می‌گردند. ذرات پودر در تفنگ باردار شده و لایه نازک چسبنده‌کی را روی سطح مورد نظر تشکیل می‌دهند و پس از عبور از یک کوره در اثر حرارت، ذرات پودری ذوب شده و پس از ایجاد چسبنده‌گی و پیوند عرضی یک پوشش سخت، با دوام و غیرقابل انحلال را ارائه می‌دهند. شکل ۱ فرآیند تولید پوشش‌های پودری را به اجمال نشان می‌دهد. در مرحله آسیاب بخشی از پودرهای تولید شده به علت ریز بودن در محفظه‌ای جمع‌آوری شده و به سبب عدم دارا بودن شرایط مناسب جهت استفاده، عموماً به عنوان ضایعات تولید مطرح و بلا استفاده خواهد بود.

پلیپروپیلن (PP) به عنوان یک پلیمر گرما نرم کاربرد وسیعی در صنایع مختلف نظری اتومبیل‌سازی، ساختمان، قطعات کامپیوتر، سیم و کابل، لوازم خانگی، بسته‌بندی مواد غذایی، دارویی و غیره دارد [۲-۶]. مقاومت شیمیایی خوب، دانسیته کم و دمای ذوب نسبتاً بالای پلیپروپیلن دلایلی برای مصرف عمده آن می‌باشد، ضمن اینکه کاربرد آن را برای ذخیره‌سازی مایعات داغ میسر می‌سازد. مقاومت حرارتی و تخریب اکسیداسیونی و حرارتی پلیپروپیلن خالص و پر شده از جهات مختلف مورد اهمیت است. در برخی موارد برای افزایش مقاومت حرارتی استفاده از افزودنی‌های تقویت کننده مشخص ضروری است. افزودنی‌های تقویت کننده موجب افزایش استحکام کششی کامپوزیت می‌گردد ولی بسته به نوع پرکننده می‌تواند موجب افزایش یا کاهش پایداری حرارتی کامپوزیت گردد. کامپوزیت‌های پلیپروپیلن مورد استفاده در کابل‌های توزیع و انتقال الکتریسته در دماهای بالای

جدول ۲: خواص مکانیکی اندازه‌گیری شده پلی‌پروپیلن.

خواص	واحد	استاندارد	مقدار
MFI	g/10min	ASTM D1238	15
استحکام کششی	MPa	ASTM D638	38.5
مدول	MPa	ASTM D638	2200
استحکام ضربه ایزود (Notched) 23 °C 0 °C -20 °C	j/m	ASTM D256 A	65 20 18
ازدیاد طول در نقطه تسلیم	%	ASTM D638	5.4
ازدیاد طول در نقطه پارگی	%	ASTM D638	100

جدول ۳: فرمولاسیون کامپوزیت‌های مورد مطالعه.

PP + 20% Talc
PP + 20% Talc + 5 % PCW
PP + 20% Talc + 15 % PCW
PP + 20% Talc + 20 % PCW
PP + 30% Talc + 5 % PCW
PP + 30% Talc + 15 % PCW
PP + 30% Talc + 20 % PCW
PP + 40% Talc
PP + 40% Talc + 5 % PCW

تالک مصرفی دارای اندازه ذرات متوسط ۱۰ میکرومتر و با ساختمان لایه‌ای^۱ و سطح ویژه (m^2/g) ۳/۲، اپوکسی - پلی‌استر موجود در ضایعات پودری دارای برنامه پخت ۶ دقیقه در دمای ۱۹۰ °C، به نسبت وزنی ۵۰:۵۰ می‌باشد. حدود ۰,۲ قسمت از پایدار کننده 1010 Irganox به ازای ۱۰۰ قسمت فرمولاسیون استفاده شده است.

ریختشناسی نمونه‌ها با استفاده از دستگاه میکروسکوپ الکترونی پویشی از نوع 360 CAMBRIDE و با استفاده ولتاژ ۱۵ KV صورت گرفت.

نمونه‌ها برای آزمون کشش و ضربه در دمای ۱۷۵-۱۹۵ °C قیف تا قالب، توسط دستگاه قالب‌گیری تزریقی 110 Poolad، تهیه گردیدند. آزمون کشش بر اساس استاندارد ASTM D638 و توسط دستگاه MTS10/M universal testing MTS10/M برای ۵ نمونه از هر آمیزه صورت گرفت (برای ۵ نمونه از هر فرمول).

روش فرآیند

عمل اختلاط توسط یک اکسترودر دو مارپیچ همسانگرد ZSK25-WLE از کمپانی Coperion Werner Phlderer است (شکل ۲). جهت اختلاط بهینه و جلوگیری از انجام واکنش زود هنگام در هنگام مخلوط شدن اجزاء از یک برنامه حرارتی خاص استفاده می‌شود. رزین اپوکسی - پلی‌استر موجود در ضایعات مورد استفاده در دمای اختلاط شروع به واکنش پخت می‌نماید. لذا ضروری است عمل اختلاط واکنش به گونه‌ای برنامه‌ریزی شود که قبل از پخت کامل رزین عمل اختلاط به خوبی انجام شده باشد. استفاده از پودر تالک به عنوان یک ماده معدنی با انرژی آزاد سطحی بسیار بالا از یک طرف و رزین اپوکسی - پلی‌استر مصرفی به عنوان ماده قطبی با انرژی

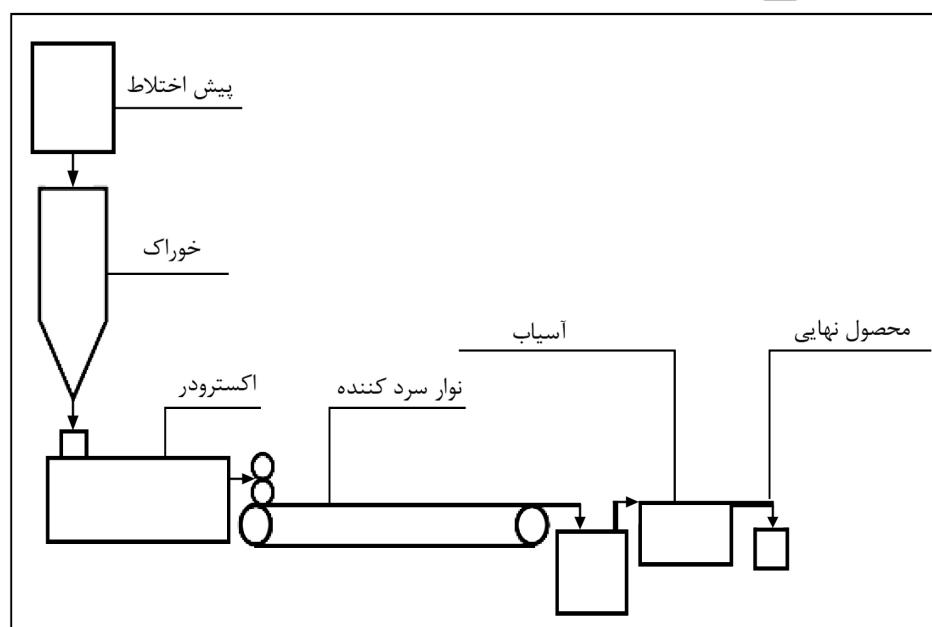
۲-۲- روش کار

در این تحقیق از ضایعات پوشش پودری در کامپوزیت PP+Talk درصد وزنی به کامپوزیت‌ها ۵ و ۱۰ و ۲۰ و ۴۵٪ Talk + PP + 20٪ Talk و PP + 30٪ Talk اضافه شده و اثر آن بر خواص مکانیکی بخصوص بعد از فرسودگی حرارتی و همچنین تغییرات ریختشناسی میکروسکوپی آن بر روی کامپوزیت بررسی گردید (جدول ۳).

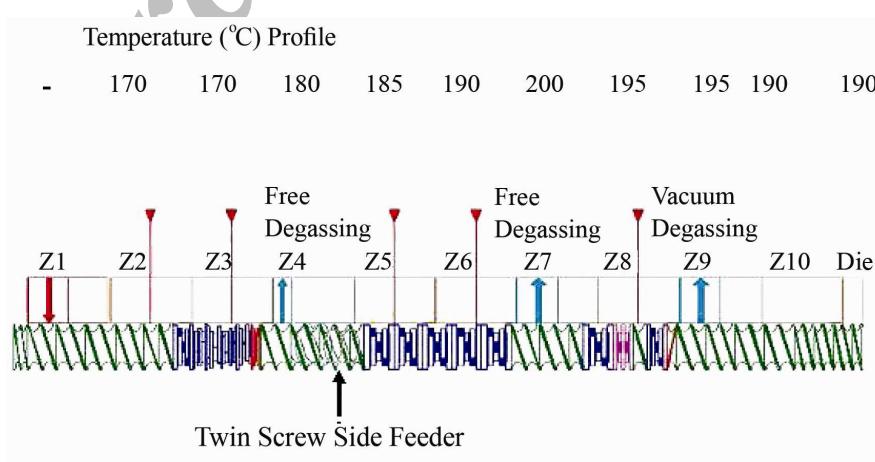
1- Lamellar

گروههای کربوکسیل پلی استر، از محیط اختلاط حذف شود لذا در مسیر اختلاط دو کanal تخلیه هوا در نظر گرفته است که یکی از آنها به پمپ خلا متصل است. با این روش آب‌های حاصل از انجام واکنش پخت اپوکسی و پلی استر از محیط بیرون کشیده می‌شود تا مراحم کامپوزیت نباشد و باعث افت خواص آن نگردد. مواد پس از اختلاط به صورت رشته‌ای خارج شده و پس از خنک شدن توسط دستگاه گرانول ساز خرد می‌شود. گرانول‌های حاصل پس از خشک شدن توسط دستگاه تزریق به شکل‌های استاندارد برای انجام آزمایشات مکانیکی در می‌آیند.

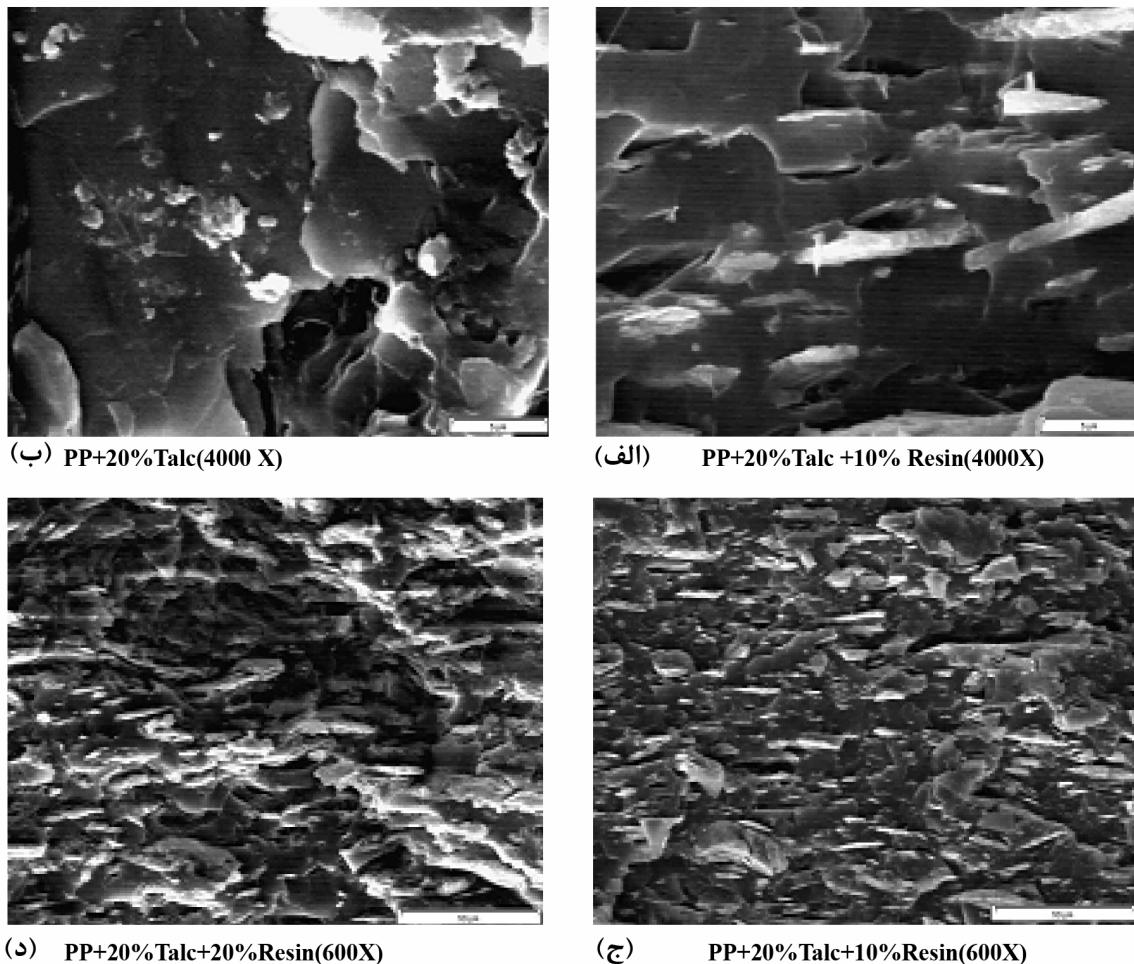
آزاد بالا از طرف دیگر موجب تمایل ذاتی بین این دو جزء می‌گردد. از آنجا که سرعت واکنش پخت رزین اپوکسی - پلی استر با افزایش دما تسريع می‌شود لازم است حتی الامکان از دمای کمتری استفاده شود. رزین پلی‌پروپیلن و تالک و ضایعات پوشش پودری و پایدارکننده فرآیند توسط سیستم‌های خوارکدهی دقیق به مقدار برنامه‌ریزی شده وارد اکسترودر می‌شوند. رزین اپوکسی - پلی استر در حین اختلاط با تالک و رزین پلی‌پروپیلن انرژی لازم جهت انجام واکنش پخت را جذب کرده و شبکه‌های مولکولی شکل می‌گیرند. ضروری است آب حاصل از واکنش پخت رزین اپوکسی در حضور

شکل ۱: نمای فرآیند تولید پوشش پودری.

شکل ۲: نحوه آرایش ماردون اکسترودر دو مارپیچ و برنامه حرارتی مورد استفاده.

شکل ۳: تصاویر میکروسکوپ الکترونی پویشی از سطح مقطع کامپوزیت‌ها.

وسیله واکنش پیشرونده پخت و اختلاط جزئی تالک و در نتیجه ذرات ورقه‌ای شکل به دلیل انرژی برشی به کار برده شده، افزایش می‌یابد. تداخل بین فاز آلی زمینه و فاز معدنی تالک که با یک سطح آلی اپوکسی - پلی‌استر رزین پوشش داده شده بیشتر از تداخل فازی زمینه (پلی‌پروپیلن) و پرکننده تالک می‌یاشد. ضایعات پودری موجب بهبود پخش ذرات تالک در بستر پلی‌پروپیلن شده و موجب تسهیل در جهت‌گیری ذرات تالک در جهت جریان قالب‌گیری می‌شود. مکانیسم عمل بدین شکل است که از سر قطبی رزین اپوکسی - پلی‌استر که شامل گروههای عاملی کربوکسیل، هیدروکسیل و اپوکسی می‌یاشد به سطح تالک متصل شده و سطح آن را پوشش می‌دهد. ذرات جامد ورقه‌ای شکل در زمینه در تصاویر با بزرگنمایی $600\times$ در شکل ۳-ج و ۳-د به وضوح دیده می‌شوند. در مطالعاتی درباره آمیخته‌های پلی‌پروپیلن - اپوکسی پخت شده دینامیکی، گزارش گردید که رزین اپوکسی در آلیاز 70°C به ۳۰ پلی‌پروپیلن به اپوکسی، به صورت ذرات

۳- نتایج و بحث

مطالعه ریختشناسی کامپوزیت‌ها

تصاویر میکروسکوپ الکترونی پویشی از سطح مقطع کامپوزیت‌ها در شکل ۳ نشان داده شده است. بیشتر ذرات در سطح مقطع به شکل ورقه‌ای^۱ با اندازه ذرات مختلف می‌یاشد. متوسط اندازه ذرات تالک حدود ۱۰ میکرون می‌یاشد. ذرات کوچکتری در تصاویر دیده می‌شد که می‌تواند مریبوط به ذرات ریزتر پودر تالک و همچنین ذرات ورقه‌ای شکل پخت شده اپوکسی - پلی‌استر رزین باشد. شکل و اندازه ذرات اپوکسی رزین پخت شده در شکل ۳-الف دیده می‌شود. اپوکسی - پلی‌استر رزین پخش شده در زمینه^۲ پلی‌پروپیلن از ذرات جامد به مواد گرانو طی یک فرآیند رئوشیمیایی^۳ تغییر می‌یابد. گرانروی به

1- Platly

2- Matrix

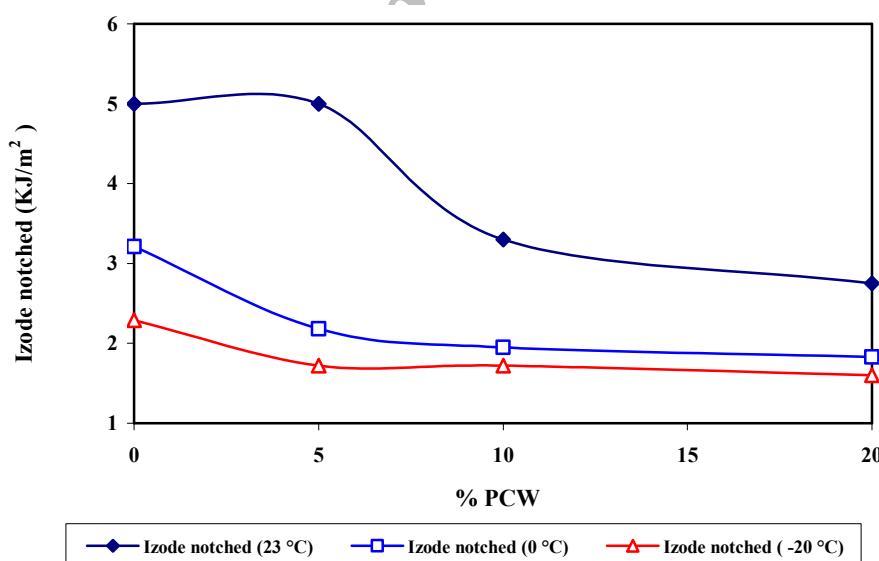
3- Chemo-rheologically

است، به ذرات تالک با انرژی سطحی زیاد می‌چسبید. از طرفی وجود ذرات پخت شده اپوکسی - پلی استر می‌توانند به عنوان نقاط تمرکز تنش عمل کرده و موجب کاهش مقاومت در برابر ضربه‌پذیری کامپوزیتها شوند. ذکر این نکته ضروری است که ذرات اپوکسی - پلی استر حاوی دی‌اکسید تیتانیوم در فرمولاسیون رنگ پودری نیز می‌باشند. ذرات اضافه شده در زمینه پلیمر همواره به عنوان نقاط تمرکز تنش ایفای نقش می‌کنند. افزودن ضایعات پودری اگر چه منجر به افت استحکام ضربه‌پذیری نمونه‌ها می‌شود ولی میزان کاهش ناچیز می‌باشد. برای نمونه پلی‌پروپیلن حاوی 20 kJ/m^2 درصد تالک دارای ضربه‌پذیری در دمای محیط حدود 5 m^2 می‌باشد که با افزودن 5 m^2 و 10 m^2 درصد ضایعات به ترتیب به $3,9$ و $2,9\text{ m}^2$ می‌رسد. کاهش این مقادیر ضربه‌پذیری برای نمونه پلی‌پروپیلن حاوی 20 m^2 درصد تالک در دماهای $(^{\circ}\text{C})$ 0 و -20 که در زیر دمای انتقال شیشه‌ای پلی‌پروپیلن می‌باشند، بسیار ناچیز بوده به طوری که شاید بتوان از آن صرف نظر کرد. در دمای صفر ($^{\circ}\text{C}$) ضربه‌پذیری نمونه پلی‌پروپیلن حاوی 20% تالک با افزودن رزین اپوکسی - پلی استر از (kJ/m^2) $3,1$ به $2,09$ می‌رسد. این مقادیر در دمای $(^{\circ}\text{C})$ -20 - همین نمونه از $2,1$ به $1,8\text{ m}^2$ کاهش می‌یابد، در حالی که برای نمونه پلی‌پروپیلن حاوی 40% تالک این مقدار به 1 m^2 می‌رسد.

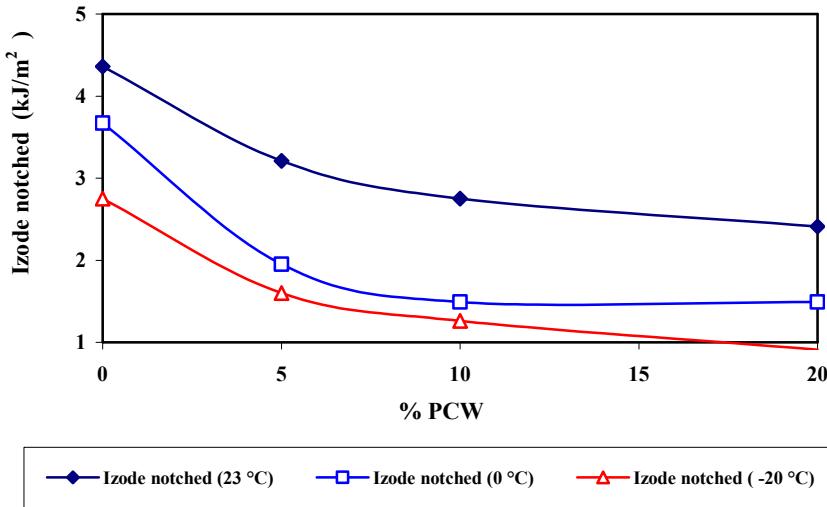
کروی در پلی‌پروپیلن پخش شده‌اند (با قطر $3-4\text{ میکرون}$) [۱۵]. با توجه به این نتیجه‌گیری از یک طرف و تصاویر میکروسکوپ الکترونی پویشی به دست آمده در این مقاله از طرف دیگر می‌توان ذرات جامد ورقه‌ای شکل در زمینه موجود در تصاویر را به دلیل تأثیر تالک در رئولوژی مخلوط اپوکسی - تالک دانست.

مطالعه خواص مکانیکی کامپوزیت‌ها

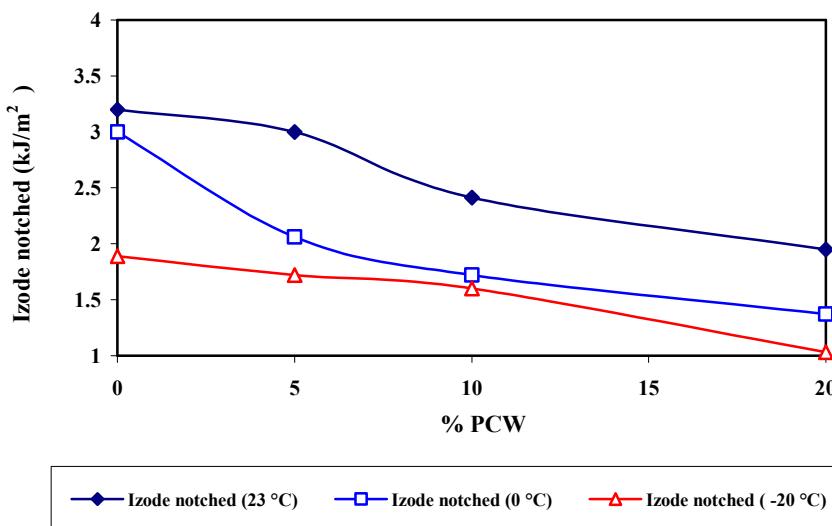
شکل‌های ۴ الی ۶ تأثیر میزان ضایعات پوشش پودری بر ضربه‌پذیری نمونه‌های کامپوزیتی پروپیلن - تالک در دماهای مختلف را نشان می‌دهد. به طوری که در این شکل‌ها دیده می‌شود، با افزایش تالک و ضایعات پوشش پودری در کامپوزیت‌ها استحکام ضربه‌ای کاهش می‌یابد. در دمای اتفاق مقاومت در برابر ضربه‌پذیری برای نمونه‌های بدون رزین از (kJ/m^2) 5 برای پلی‌پروپیلن حاوی 20 m^2 درصد تالک به حدود 3 m^2 برای پلی‌پروپیلن حاوی 40 m^2 درصد تالک می‌رسد. اختلاط پرکننده با برهمکنش ضعیف زمینه اثر معکوسی را در استحکام ضربه و کشش کامپوزیت‌ها نشان می‌دهد. تالک یک ماده معدنی از نوع هیدروکسید سیلیکات منیزیم بوده و نمی‌تواند برهمکنشی با رزین غیر قطبی پلی‌پروپیلن انجام دهد. رزین اپوکسی - پلی استر موجود در ضایعات پودری که قطبی بوده و ذاتاً چسبنده

شکل ۴: تأثیر میزان ضایعات پوشش پودری بر ضربه‌پذیری نمونه‌های $\text{PP} + 20\%$ Talc

شکل ۵: تأثیر میزان ضایعات پوشش بودری بر ضربه‌پذیری نمونه‌های .PP + 30% Talc

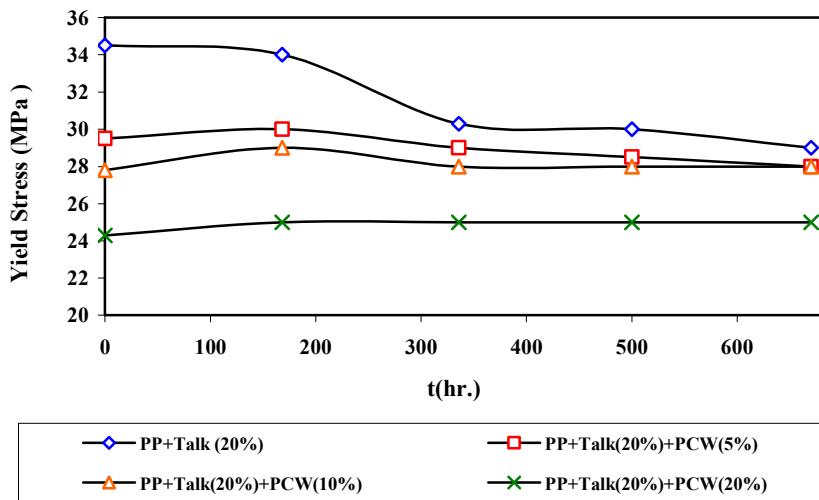

شکل ۶: تأثیر میزان ضایعات پوشش بودری بر ضربه‌پذیری نمونه‌های PP + 40% Talc

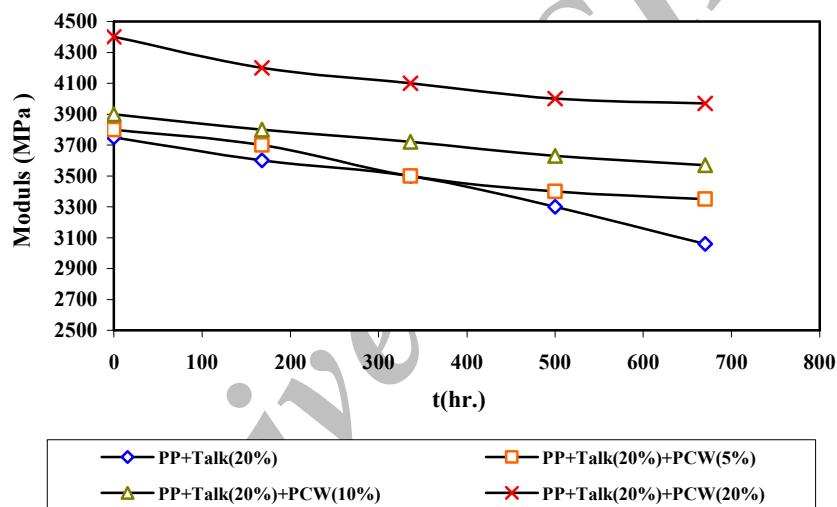
برابر اثرات فرسودگی می‌تواند ناشی از چسینندگی رزبن‌های پلی‌استر و اپوکسی موجود در ضایعات بر روی تالک باشد که این مسئله با توجه به وجود ناخالصی‌های فلزی در پرکننده‌های معدنی که موجب تسريع فرسودگی حرارتی پلیمرها می‌شود، قابل توجیه است. همواره در فرآیند تولید پرکننده‌های معدنی مقداری ناخالصی‌های فلزی وجود دارد که وجود این ناخالصی‌ها می‌تواند موجب سرعت بخشیدن به مکانسیم فرسودگی حرارتی شود.

1- Thermal aging

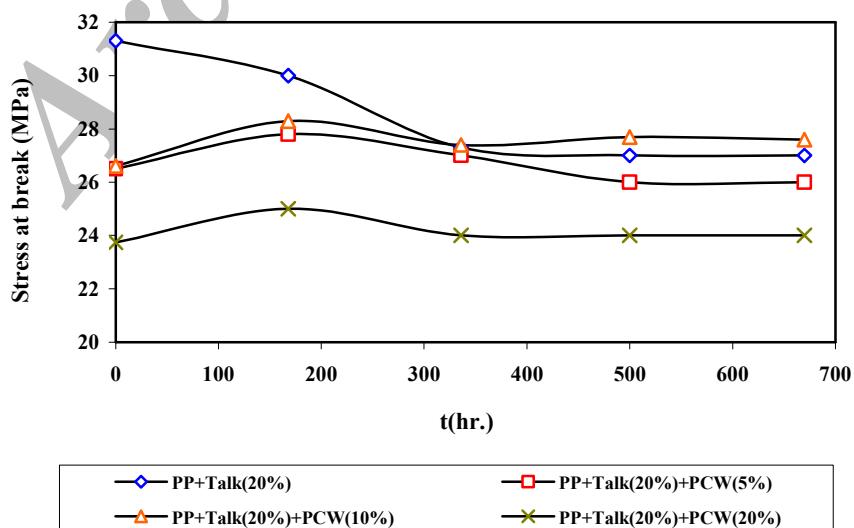
مقاومت کششی، مدول کشسان و مقاومت در نقطه شکست از جمله خواص مکانیکی است که برای همه کامپوزیت‌ها در دو حالت نو و بعد از فرسودگی حرارتی^۱ اندازه‌گیری شد. نمونه‌ها برای فرسودگی حرارتی به مدت ۴ هفته در (۱۰۰ °C) قرار گرفتند. همان‌گونه که در شکل‌های ۷ تا ۹ دیده می‌شود با افزایش مقدار ضایعات پوشش بودری به فرمول‌ها پایداری حرارتی بیشتر شده و خواص مکانیکی دچار افت کمتری شده است. در شکل‌های ۷ تا ۹ نمونه عاری از PCW با افزایش زمان فرسودگی کاهش خواص شدیدی دارد که با افزودن PCW این خواص به میزان بسیار کمتری افت نشان داده و در نمونه PP+Talc(20%) + PCW(20%) تقریباً در مقابل فرسودگی حرارتی مقاوم شده است. بهبود مقاومت خواص مکانیکی در کامپوزیت‌ها در

شکل ۷: تغییرات تنش در نقطه تسلیم برای آمیزه ها با زمان فرسودگی حرارتی.

شکل ۸: تغییرات مدول برای آمیزه ها با زمان فرسودگی حرارتی.

شکل ۹: تغییرات تنش در نقطه شکست برای آمیزه ها با زمان فرسودگی حرارتی.

۴- نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از این مطالعه نشان می‌دهد که ضایعات پوشش‌های پودری به عنوان پرکننده و یا سازگارکننده در کنار سایر مواد پرکننده معدنی از قبیل تالک قابل مصرف در کامپوزیت‌های پلیپروپیلن خواهند بود. رزین اپوکسی - پلیاستر موجود در ضایعات پودری که قطبی بوده و ذاتاً چسبنده است، به ذرات تالک با انرژی سطحی زیاد می‌چسبد. با افزایش ضایعات پوشش‌های پودری مدول در کامپوزیت‌های پلیپروپیلن - تالک افزایش یافته و موجب بهبود مقاومت حرارتی کامپوزیت‌های پلیپروپیلن - تالک می‌گردد. بهبود مقاومت خواص مکانیکی در کامپوزیت‌ها در برابر اثرات فرسودگی می‌تواند ناشی از چسبندگی رزین‌های پلیاستر و اپوکسی موجود در ضایعات بر روی تالک باشد که این مسئله با توجه به وجود ناخالصی‌های فلزی در پرکننده‌های معدنی که موجب تسريع فرسودگی حرارتی پلیمرها می‌شود، قابل توجیه است. از طرفی ذرات پخت شده اپوکسی - پلیاستر موجود در ضایعات پوشش پودری می‌توانند به عنوان نقاط تمرکز تنش عمل کرده و موجب کاهش مقاومت در برابر ضربه‌پذیری کامپوزیت‌ها شوند.

تشکر و قدردانی

از همکاری و پشتیبانی صندوق حمایت از پژوهشگران ریاست جمهوری در این پژوهه به شماره ۸۵۰۲۶۰۲۰۲ تشکر و قدردانی می‌شود.

1- Reactive

اثرات مشابهی برای مدول الاستیکی کامپوزیت‌ها دیده می‌شود (شکل ۸). مدول الاستیکی کامپوزیت‌ها با افزایش رزین‌های پلیاستر و اپوکسی موجود در ضایعات افزایش می‌یابد. در خلال اختلاط واکنشی اپوکسی رزین و تالک با پلیپروپیلن مقداری از تالک با اپوکسی و پلیاستر از قبل واکنش می‌دهد، ضمن اینکه در ابتدای ناحیه اکسترودر واکنش بین دو سطح مشترک، تالک با پلیپروپیلن و اپوکسی پلیاستر پخت شده حاوی تالک با پلیپروپیلن، اتفاق می‌افتد. در انتهای مراحل اختلاط در اکسترودر دو مارپیچ، لایه نازکی از رزین اپوکسی - پلیاستر حاوی ذرات تالک به صورت دینامیکی پخت و یک فاز جدید گرماستخ را در کامپوزیت تشکیل می‌دهند. اثر ذرات اپوکسی - پلیاستر حاوی ذرات تالک به صورت دینامیکی پخت و یک کامپوزیت متفاوت می‌باشد. در شکل ۹ تغییرات تنش در نقطه شکست برای آمیزه‌ها با زمان فرسودگی حرارتی مشاهده می‌گردد. به طوری که در این شکل دیده می‌شود نمونه عاری از ضایعات پودری با زمان فرسودگی افت استحکام را نشان می‌دهد (از ۳۲ MPa به ۲۵ MPa بعد از ۶۰۰ ساعت فرسودگی حرارتی) در حالی که برای نمونه‌های حاوی ضایعات (یا به عبارتی رزین اپوکسی پلیاستر) در ابتدا با زمان فرسودگی حرارتی (حدود ۱۵۰ ساعت) افزایش استحکام وجود دارد که می‌تواند ناشی از شبکه‌ای شدن باقیمانده رزین‌های اپوکسی پلیاستری که احیاناً در فرآیند قالب‌گیری شبکه‌ای نشده‌اند، باشد. بعد از این افزایش، با زمان فرسودگی حرارتی تغییر چندانی در استحکام تنفس مشاهده نشده به طوری که برای نمونه حاوی ۲۰ درصد تالک و ۲۰ درصد ضایعات پودری تغییرات استحکام ثابت می‌باشد. این امر می‌تواند ناشی از فراوانی رزین‌های اپوکسی و پلیاستر و در نتیجه پوشش‌دهی کامل ناخالصی‌های فلزی و نهایتاً کاهش اثر فرسودگی حرارتی باشد.

۵- مراجع

- Y. Jahani, M. Ehsani, The rheological modification of talc-polypropylene by epoxy-polyester hybrid resin and its effect on morphology, crystallinity, and mechanical properties. *Poly. Eng. Sci.* 49(2009), 619-629.
- X. Chen, S. Guo, Thermal oxidative degradation kinetics of PP and PP/Mg(OH) flame-retarded composites. *J. Appl. Polym. Sci.* 103(2007), 1978-1884.
- Y. Chen, Q. Wang, Thermal oxidative degradation kinetics of flame-retarded polypropylene with intumescence flame-retardant master batches in situ prepared in twin-screw extruder. *Polym. Degrad. Stab.* 92 (2007), 280-291.
- L. Wang, J. Sheng, A kinetic study on the thermal degradation of polypropylene/attapulgite nanocomposites. *J. Macromol. Sci. Part B: Phys.* 45(2006), 1-11.
- F. Zhang, J. Zhang, Y. Wang, Modeling study on the combustion of intumescence fire-retardant polypropylene.
- A. Marcilla, A. Gomez, J. A. Reyes-Labarta, A. Giner, F. Hernandez, Kinetic study of polypropylene pyrolysis using ZSM-5 and an equilibrium fluid catalytic cracking catalyst. *J. Anal. Appl. Pyrolysis.* 68(2003), 467-480.
- J. G. Filho, E. C. Graciliano, A. O. S. Silca, M. J. B. Souza, A. S. Araujo, Thermo gravimetric kinetics of polypropylene degradation of zsm-12 and zsm-5 catalysts. *Catal. Today.* 107(2005), 507-512.
- S-W. Kim, Y. S. Cho, M. J. Shim, Thermal degradation kinetics of PE by the Kissinger equation. *Mater. Chem. Phys.* 52(1998), 94-97.
- H. T. Kim, S. C. Oh, Kinetics of thermal degradation of waste polypropylene and high-density polyethylene. *J. Ind. Eng. Chem.* 11(2000), 648-656.
- J. Gersten, V. Fanberg, G. Hetsroni, Y. Shindler, Kinetic

- Study of the Thermal decomposition of poly-propylene, oil shale, and their mixture. *Fuel.* 79(2000), 1679-1686.
11. H. Pehlivan, F. Ozmihci, T. Tihminlioglu, D. Balkose, S. Ulku, Water and water vapor sorption studies in polypropylene-zeolite composites. *J. Appl. Polym. Sci.* 90(2003), 3068-3075.
12. H. Ismail, Z. Mohamad, A. Bakar, Comparative study of processing, mechanical properties, thermo- oxidative aging, water adsorption and morphology of rice husk powder and silica fillers in polystyrene/styrene butadiene rubber blends. *Polym. Plast. Technol. Eng.* 42(2003), 81-103.
13. M. Kac, H. Djidjelli, A. Boukerriu, L. Zaidi, Effect of wood filler treatment and ebagma compatibilizer on morphology and mechanical properties of low density polyethylene/olive husk flour composites. *Express Polym. Lett.* 1(2007), 467-473.
14. H. Kim, S. H. Yang, H. J. Kim, Thermo-Gravimetric analysis of rice husk flour filled thermo- plastic polymer composites. *J. Therm. Anal. Calorim.* 76(2004), 395-404.
15. X. Jiang, H. Huang, Y. Zhang, Dynamically cured polypropylene/epoxy blends. *J. Appl. Polym. Sci.* 92(2004), 1437-1448.

Archive of SID